

نزه دانسکده علوم ریاضی و آمار

مدرس: دکتر مجتبی رفیعی نیمسال دوم ۱۴۰۰–۱۴۰۱

اصول سیستمهای عامل

جلسه ۶

نگارنده: دیبا جیحونی

۸ فروردین ۱۴۰۱

فهرست مطالب

١ تكميل مطالب وقفهها

۲ ساختار ذخیرهسازی (Storage Structure)

١ تكميل مطالب وقفهها

در مطالب قبلی در مورد نحوهٔ عملکرد مکانیزم پایه وقفه صحبت شد. با اینحال ذکر این نکته ضروری است که برای سیستمهای کامپیوتری مدرن نیازمند مکانیزمهای پیچیدهتری برای در نظر گرفتن موارد زیر داریم:

- قابلیت به تعویق انداختن رسیدگی به یک وقفه مادامی که در حال پردازش یک برنامهٔ بحرانی (critical) هستیم،
 - چند سطحي كردن وقفهها و تعريف اولويت بين آنها براي رسيدگي،
 - روشهای کارا برای شناسایی و اجرای روتین وقفهٔ مورد نیاز.

سه ویژگی بالا در کامپیوترهای امروزی توسط CPU و سختافزار کنترلکنندهی وقفه (Interrupt Controller Hardware) انجام میشود.

اطلاعات تکمیلی: منبع تولید وقفهها صرفاً سختافزار نیست و میتواند نرمافزار نیز باشد. بنابراین از این حیث، وقفهها را به دو دستهٔ زیر تقسیم میکنند:

- وقفههاى توليد شدهٔ نرم افزارى (Software-generated interrupts)
- وقفههاى توليد شدهٔ سختافزارى (Hardware-generated interrupts).

وقفههای نرم افزاری برای استثناها (exceptions) و دامها (traps) در نظر گرفته شدهاست. به عنوان مثال، وقفههایی که برای رویدادهایی نظیر خطاهای مربوط به عدم بازیابی حافظه هستند، در این دسته جای میگیرند. به این دسته از وقفهها اصطلاحاً nonmaskable interrupt نیز گفته می شود.

وقفههای سختافزاری نیز توسط دستگاهها برای وقفه استفاده میشوند و به این دسته از وقفهها اصطلاحاً maskable interrupt نیز گفته میشود. لازم به ذکر است که وقفههای سختافزاری میتواند قبل از اجرای توالی از دستورات بحرانی (critical) توسط CPU خاموش شود. در این صورت تا اتمام دستورات به هیچ وقفهی واصلهای رسیدگی نخواهد شد.

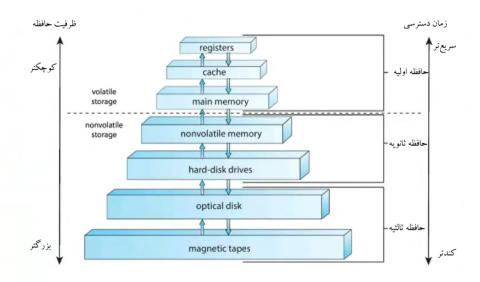
۲ ساختار ذخیرهسازی (Storage Structure)

در یک سیستم کامپیوتری، از یک سلسه مراتب حافظه استفاده می شود که در ادامه برخی از مهمترین آنها را بررسی میکنیم:

- حافظهٔ اصلی (Main Memory): برخی از ویژگیهای این نوع حافظه عبارتند از:
 - فرّار بودن،
 - سرعت بالا،
 - قابلیت خواندن و نوشتن،
- CPU برای اجرای دستورالعملها تنها میتواند از حافظهٔ اصلی استفاده کند. به عبارت دیگر، بزرگترین رسانهٔ ذخیرهسازی که CPU میتواند به طور مستقیم به آن دسترسی داشته باشد.
 - حافظهٔ فقط خواندنی (Read Only Memory): برخی از ویژگیهای این نوع حافظه عبارتند از:
 - حافظهٔ يايا و غيرفرّار،
 - سرعت پایین،
 - قابلیت خواندن و نوشتن (بیشتر خواندن و به ندرت نوشتن)،
 - برای نگهداری برنامه Bootstrap.
 - حافظهٔ ثانویه (Secondary Memory): توسیعی از حافظهٔ اصلی است که دو ویژگی مهم زیر را داراست:
 - نگهداری کمیت زیادی از داده،
 - پایا (permanent) بودن / غیرفرّار (nonvoletile) بودن.
 - حافظة ثالثيه (Tertiary memory):

به منظور پشتیبانگیری از دادهها مورد استفاده قرار میگیرد. (مثل دیسکهای نوری و نوارهای مغناطیسی)

شکل زیر سلسه مراتب دستگاههای ذخیرهسازی در یک سیستم کامپیوتری را به تصویر میکشد:

پارامترهای زیر تفاوت اصلی بین سه نوع حافظهٔ تشریحشده را تعیین میکنند:

- قيمت (cost) •
- اندازه (size)،
- سرعت (speed)،
- فرّار بودن/ فرّار نبودن (voletile/nonvoletile).

همان طور که در شکل قبل مشخص است، می توان دسته بندی کلی زیر را نیز برای حافظه ها درنظر گرفت:

- فرّار،
- غيرفرّار
- الكتريكي مثل flash memory و SSD
- مکانیکی مثل دیسک سخت، نوار مغناطیسی، دیسک نوری.

سؤال: با توجه به مطالب گفتهشده و از آنجایی که CPU از حافظهی اصلی برای اجرای دستورات استفاده میکند، چرا همهی دادهها و برنامههایمان را در این حافظه مستقر نمیکنیم؟

جواب:

- ١. كوچك بودن حافظهٔ اصلى براي ذخيرهٔ تمامي دادهها و برنامههاي مورد نياز ما،
 - ٢. فرّار بودن حافظهٔ اصلي.

اطلاعات تكميلي

دید حافظه نسبت به آن چه که روی آن ذخیره شده است، آرایه ای از بایتهاست (توالی از صفر و یک) و در مورد این که آنها چگونه تولید شده اند و چه چیزی هستند (داده، دستورالعمل و...) اطلاعی ندارد. یادآوری ۱: کوچکترین واحد آدرس دهی حافظه، بایت است یادآوری ۲: بزرگترین واحد پردازشی CPU، کلمه (word) است.